

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313212273
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5313212273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom 022 01 Čadca, Potočná 2835/1 A, IČO: 36 866 849, proti žalovaným: 1/ I. G., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. B. T., Ul. K. XXXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Milan Vysocký, advokát, so sídlom 022 01 Čadca, Horná 166, IČO: 37800906, 2/ G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X., W. XXX/XX, 3/ Groupama Biztosító Zrt., so sídlom Erzsébet királyné útja 1/C, Budapest 1146, Maďarsko, IČO: 01-10-04171, v Slovenskej republike podnikajúcej prostredníctvom organizačnej zložky Groupama poisťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom 821 08 Bratislava, Miletičova 21, IČO: 47 236 060, právne zastúpený: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom 831 04 Bratislava, Stará Vajnorská cesta 37, IČO: 36 264 750, o zaplatenie 16.994,90 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných v rade 1/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/232/2014-415 zo dňa 18. marca 2019 a dopĺňaciemu rozsudku č.k. 5C/232/2014-581 zo dňa 9. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 3/ potvrdzuje v časti, ktorým boli spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť žalobcovi istinu 11.073,60 € s tým, že plnením jedného zo žalovaných, zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 3/ v časti, ktorým boli spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,25% zo sumy 11.073,60 € od 29.02.2012 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných, zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných a vo výroku V. o nároku na náhradu trov konania zrušuje a v tomto rozsahu mu vec vracia na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. zrušuje.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a vo všetkých výrokoch vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ zostáva nedotknutý.

Dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. mení tak, že ukladá sa žalovaným v rade 1/, 2/, a 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike v hotovosti do pokladne súdu, formou e-kolku, poštovým poukazom alebo na účet Okresného súdu Čadca, vedený v L. X. H. IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX, súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 664 €, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 2.307 € a žalovaných v rade 1/, 2/ a 3/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 11.073,60 € spolu s úrokom z omeškania 5,25 % od 29.02.2012 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných, zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Vo zvyšku žalobu zamietol a rovnako zamietol vzájomnú žalobu žalovaného v rade 3/. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ až 3/ v rozsahu 30,36%. Dopĺňacím rozsudkom uložil žalovaným v rade 1/ až 3/ zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok zo žaloby vo výške 881 € a znalci MUDr. Stanislavovi Kollárovi priznal znalečné vo výške 763,68 €, pričom uložil účtovníčke znalečné v rozsahu 400 € uhradiť z preddavku zloženého žalobcom a v rozsahu 363,68 € z rozpočtových prostriedkov súdu.

2. Konštatoval, že predmetom konania je škoda na zdraví, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody, čím je splnená podmienka miestnej príslušnosti Okresného súdu Čadca, nakoľko k dopravnej nehode došlo v obvode Okresného súdu Čadca, pričom žalovaná v rade 1/ je zodpovedná za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), nakoľko zavinila predmetnú dopravnú nehodu, keď porušila dôležitú povinnosť vyplývajúcu z § 15 ods. 5 písm. b), c), § 3 ods. 2 písm. a) zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalovaný v rade 2/ zodpovedá za škodu v zmysle § 427 ods. 1 OZ, nakoľko v čase dopravnej nehody bol vlastníkom osobného motorového vozidla BMW 320d, EVC: PU-171 BC, pri prevádzke ktorého došlo k vzniku škody a žalovaný v rade 3/ má povinnosť plniť v zmysle § 15 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoPZP), nakoľko v čase dopravnej nehody bolo osobné motorové vozidlo žalovaného v rade 2/ u neho povinne zmluvne poistené. Uznesením Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 160/2011-12 zo dňa 13.06.2011, bol schválený zmiar medzi obvinenou I. S. a poškodenými: Ing. Y. R., G. R., L. P., T. G. a L. G., nakoľko obvinená I. S. (žalovaná v rade 1/) vyhlásila, že spáchala skutok - dopravnú nehodu, ktorá je predmetom tohto konania, na základe čoho bolo proti nej podľa § 215 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku trestné stíhanie zastavené a obvinená, ako aj poškodení uzatvorili dňa 07.06.2011 dohodu o zmieri, kde obvinená vyhlásila, že skutok spáchala a škodu nahlásila poisťovni Groupama poisťovňa a. s., Bratislava, s tým, že všetci poškodení vyhlásili, že si náhradu škody budú uplatňovať voči tejto poisťovni zo zákonného poistenia motorového vozidla a ďalšiu náhradu škody si neuplatňujú. U žalovanej v rade 1/ bola preukázaná subjektívna zodpovednosť za škody v zmysle § 420 ods. 1 OZ, keď zavinenie (porušenie povinnosti) vyplýva z vyššie uvedeného uznesenia. U žalovaného v rade 2/ sa jedná o objektívnu zodpovednosť, teda bez zreteľa na zavinenie. Ako už bolo konštatované, u žalovaného v rade 3/ ide o povinnosť v zmysle § 15 ods. 1 ZoPZP. Sporná ostala výška škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou. Po vypracovaní znaleckých posudkov MUDr. Nosáľa, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu (ďalej len SSU) počtom bodov 1235 a MUDr. Kollára, ktorý ohodnotil SSU počtom 260 bodov, čo spolu predstavuje 1495 bodov, zbral žalobca žalobu v časti o zaplatenie 2.307 € späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, nakoľko titulom SSU mu bola vyplatená suma 650 bodov a nebolo mu uhradených 955 bodov, teda celkovo mu nebolo vyplatených 14.687,90 €. Všetci žalovaní s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili, preto konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

Na návrh žalovaného v rade 3/ dal vypracovať znalecký posudok MUDr. Nosáľom na bolestné a SSU a na návrh žalobcu znalecký posudok psychiatrom MUDr. Kollárom na SSU. Pri zisťovaní výšky škody a určení výšky bolestného a SSU vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Nosáľa a jeho výsluchu, ako aj znaleckého posudku MUDr. Kollára. Znalecký posudok MUDr. Nosáľa, ohľadne vypracovania bolestného a SSU, bol jediným vypracovaným znaleckým posudkom v tomto konaní, iné lekárske posudky, týkajúce sa bolestného a SSU, predložené v konaní, boli v zmysle bývalého platného Občianskeho súdneho poriadku len listinnými dôkazmi, a preto znalecký posudok MUDr. Nosáľa má jednoznačne vyššiu dôkaznú silu, ako tieto listiny. Znalecký posudok považoval za presvedčivý, logický, v prospech jeho argumentácie svedčí aj faktická bezprostrednosť vyšetrenia pacienta a pokiaľ ide o SSU preukazujúci, že poškodenia vznikli v dôsledku dopravnej nehody, keďže v zdravotnej dokumentácii predtým žalobca nemal záznamy, že by sa liečil kvôli ťažkostiam, aké mu boli spôsobené touto dopravnou nehodou. Bolestné ohodnotil počtom bodov 500, SSU počtom bodov 1235, pričom konštatoval, že v niektorých prípadoch sa nemohol zistiť stupeň poškodenia v krátkom čase po dopravnej nehode, ale jednoznačne konštatoval trvalé poškodenie aj po šiestich rokoch. Náhrada

za bolesť a náhrada za SSU sú relatívne samostatné zložky náhrady škody na zdraví a oba druhy odškodnenia sú náhradou tzv. nemateriálnej ujmy a majú slúžiť na to, aby si postihnutý mohol obstaráť náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strastí a obmedzenia v živote.

Pokiaľ ide o bolestné, v znaleckom posudku MUDr. Nosál' ohodnotil bolestné v počte 500 bodov, a to položka 3 - Pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu 5 bodov, položka 103a - Pomliaždenie krčnej chrbtice 20 bodov, položka 103c - Pomliaždenie bedrovej chrbtice 20 bodov, položka 198d - Zlomenina oboch kostí predkolenia a položka 195c - Zlomenina oboch kandilov píšľaly spolu 260 bodov, položka 239 - Rozsiahlejšia incízia dňa 02.03.2011 35 bodov, Nová operácia zlomeniny 90 bodov, položka 239 - Rozsiahlejšia incízia dňa 05.05.2011 35 bodov, položka 239 - Rozsiahlejšia incízia 35 bodov. Zo znaleckého posudku MUDr. Nosála vychádzal z dôvodu, že z jednotlivých lekárskeho posudkov predložených žalobcom v žalobe, ktoré boli vypracované postupne po jednotlivých operáciách, v ktorých posudkoch sa nachádzali niektoré položky zhodné so znaleckým posudkom, avšak niektoré položky sa nenachádzali alebo boli inak obodované a už boli predtým vyplatené, nebolo možné ujednotiť výšku bolestného. Hodnotenie bolestného znalcom, napriek námietkam žalovaných v rade 1/ a 3/, s prihliadnutím na výsluch znalca, považoval za logický, presvedčivý, zodpovedajúci širším spojitostiam prípadu. Vzhľadom k tomu, že bolestné bolo obodované na počet 500 bodov a v tom čase hodnota jedného bodu predstavovala 15,38 €, žalobcovi vznikol nárok na bolestné vo výške 7.690 €. Keďže bolo v konaní preukázané, že žalovaný v rade 3/ žalobcovi vyplatil titulom bolestného počet bodov 570 v celkovej hodnote 8.766,60 €, žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol a zároveň z tohto dôvodu sa nezaoberal námietkou premičania.

Pokiaľ ide o SSU, tento nárok súd nepovažoval za premičaný, nakoľko zdravotný stav žalobcu bol ustálený dňom 29.02.2012 a žaloba bola podaná 22.11.2013. Pri bodovom hodnotení vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Nosála, ktorý obodoval SSU na počet bodov 1235 a znaleckého posudku MUDr. Kollára, ktorý ohodnotil SSU na počet bodov 260, teda celkový počet 1495 bodov. Opätovne, ako pri bolestnom mal za to, že znalecký posudok MUDr. Nosála presvedčivo a logicky preukazuje, že aj po šiestich rokoch sa nachádzajú u žalobcu dlhotrvajúce poškodenia na zdraví. Obodovanie vykonal v zmysle položka 304c - Obmedzenie pohyblivosti krčnej chrbtice stredný stupeň 200 bodov, položka 304c - Obmedzenie pohyblivosti bedrovej chrbtice stredný stupeň 200 bodov, položka 396a - Obmedzenie pohyblivosti kolenného kĺbu ľahký stupeň 100 bodov, položka 410b - Obmedzenie pohyblivosti ľavého členka stredný stupeň 120 bodov, položka 412a - Obmedzenie pronácie a supinácie nohy ľahký stupeň 40 bodov, položka 425 - Obmedzená pohyblivosť základného kĺbu palca ľavej nohy 70 bodov, položka 431b - Obrna ihlicového nervu hlbkej vetvy 400 bodov, položka 427 - Trvalé poúrazové poruchy krvného obehu 75 bodov, položka 432a - Pooperačné jazvy 40 bodov. Výšku škody titulom SSU nebolo možné ustáliť na základe lekárskeho posudkov, ktoré boli postupne vypracované a predložené žalobcom k žalobe, a preto vychádzal zo znaleckého posudku. Lekársky posudok MUDr. Koniarovej žalovaný v rade 3/ vôbec neuznal, nevyplatila zaň žalobcovi peniaze a pokiaľ ide o lekárske posudky MUDr. G. a znalecký posudok MUDr. Nosála, niektoré položky sú zhodné, už vyplatené, v niektorých prípadoch sú uvedené iné položky, resp. inak obodované. Pri spornej položke 304c vychádzal zo svojho vlastného vyšetrenia a má za to, že pri dopravnej nehode došlo k poraneniu krčnej aj bedrovej chrbtice, keďže žalobcovu obmedzenie pohyblivosti krčnej chrbtice nezodpovedá jeho veku, pacient v jeho veku nemôže mať obmedzenie rotácií krčnej chrbtice o polovicu, alebo nemôže mať taký predklon. Žalobca predtým nemal žiadne záznamy o problémoch s chrbticou. K položke 410b uviedol, že posudzoval obmedzenie pohyblivosti v členkovom kĺbe v čase jeho vyšetrenia, poškodený má problém s dorsálnou flexiou, má tzv. padavú nohu. Ak došlo k ďalšiemu zhoršeniu obmedzenia pohyblivosti, je to dôsledok tzv. poúrazovej artrózy, ktorá vznikla taktiež v súvislosti s dopravnou nehodou. U žalobcu nejde len o dôsledok starnutia, pretože takýto nález by mal aj na pravej nohe. Z uvedeného dôvodu postihnutie hodnotil ako stredný stupeň. K položke 425 znalec uviedol, že pri vyšetrení zistil, že išlo o obmedzenie pohyblivosti základného kĺbu palca nohy a pokiaľ MUDr. G. uviedol, že išlo o položku 421, jednalo sa o písarsku chybu. Asi najrozporupnejšou položkou bola položka č. 431, kde má za nepochybné, že došlo u MUDr. G. k zámene ľavej nohy za pravú, keďže MUDr. Nosál' konštatoval poškodenie ihlicového nervu na ľavej nohe, klinický nález na pravej nohe bol normálny. Žalobca - ako poškodený, nemôže pykať za chybu lekára, pokiaľ bolo u neho jednoznačne preukázané poškodenie hlbkej vetvy, aj keď na druhej nohe. Taktiež v prípade položky 427 vychádza z porovnávaní oboch nôh a zistil, že poškodená končatina nemá dobré prekrvenie, u žalobcu dochádza k tzv. hyperpigmentácii, kedy koža tmavne, lebo v cievach stojí krv, tieto praskajú, do podkožia sa dostáva krvné farbivo. Zranenie vzniklo v súvislosti s dopravnou nehodou, keďže na nohe bola dvojité zlomenina, táto sa dlhodobo liečila, žalobca absolvoval ďalšie operácie, postupne bol odstraňovaný osteosyntetický materiál a bez dopravnej nehody by takéto zmeny na končatine jednoznačne nevznikli, keďže predtým nemal žalobca uvedené v zdravotnej dokumentácii,

že by prekonal hlbokú žilovú trombózu. Znalec teda logickým a presvedčivým spôsobom, podporeným aj faktickým bezprostredným vyšetrením pacienta vysvetlil, ako obodoval jednotlivé položky a celkový počet bodov 1235. Bolo preukázané, že žalovaný v 3/ rade na základe posudku MUDr. G. uznal počet bodov 760, avšak zrazil z toho 110 bodov (poznámka odvolacieho súdu - nesprávne bolo uvedené 10 bodov) za neoprávnené vyplatené bolestné, a preto na základe toho posudku plnil za počet bodov 650. Na základe ďalšieho posudku v počte 180 bodov uznal a vyplatil 125 bodov, teda spolu na SSU vyplatil žalobcovi 775 bodov. V konaní boli vypracované dva znalecké posudky z odvetvia psychiatrie, a to MUDr. Mészárosovou č. 73/2017 a MUDr. Kollárom č. 22/2018. Znalecké posudky boli rozporné v ohodnotení SSU, keď znalkyňa MUDr. Mészárosová hodnotila položkou 256 ako ťažkosti po ťažkých zraneniach iných častí tela, bez potvrdenia objektívneho nálezu, kým znalec MUDr. Kollár konštatoval, že u žalobcu sa jedná o vážnu duševnú poruchu, ktorá vznikla pôsobením otrasných zážitkov, a preto navrhol položku 255. Použitie položky 256 považoval za absurdné, keďže sa nejedná o psychiatrickú položku, ale túto položku používajú traumatológovia alebo úrazoví chirurgovia a taktiež aj vzhľadom na samotnú definíciu položky „bez bližšieho objektívneho nálezu“, keďže v danom prípade bol u žalobcu objektívny nález jednoznačný a exaktné popísaný. Preto vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Kollára, ktorý SSU v tomto prípade ohodnotil počtom bodov 260. Teda celkové hodnotenie SSU podľa znaleckých posudkov MUDr. Nosáľa a MUDr. Kollára predstavuje 1495 bodov. Preukázané bolo, že žalovaný v rade 3/ titulom SSU vyplatil žalobcovi 775 bodov, a teda povinnosť je doplatiť SSU vo výške 720 bodov, čo predstavuje sumu 11.073,60 €. Na túto sumu zaviazal žalovaných spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 22.11.2013, t.j. odo dňa podania žaloby, až do celkového zaplatenia, s tým, že plnením jedného zo žalovaných, zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ ide o vzájomný návrh žalovaného v rade 3/, tento zamietol z dôvodu, že je nedôvodný. Domáhal sa vrátenia plnenia, ktoré žalobcovi vyplatil na SSU bez toho, aby žalobcovi vznikol nárok, a to v zmysle posudku MUDr. G. mu neprináležalo 400 bodov za položku 431, za položku 410d v rozsahu 60 bodov a za položku 412b v rozsahu 40 bodov, teda celkovo 7.690 €. Znalec MUDr. Nosál sa vo svojom znaleckom posudku vyjadril k všetkým trom položkám, ktoré žalovaný v rade 3/ neuznával, pričom pokiaľ ide o položky 410b a 431b, stotožnil sa s hodnotením týchto položiek, ako boli hodnotené v lekárskom posudku MUDr. G., pri položke 410b uviedol, že posudzoval obmedzenie pohyblivosti v členkovom kĺbe, v čase jeho vyšetrenia. Žalobca má najväčší problém s dorsálnou flexiou, t. j., že má tzv. padavú nohu, pričom k ďalšiemu zhoršeniu a obmedzeniu pohyblivosti mohlo dôjsť aj v dôsledku tzv. poúrazovej artrózy, kedy mal žalobca sériovú zlomeninu predkolenia. Po operácii mal sadrovú fixáciu, každý kĺb, ktorý je znehybnený tým trpí, dochádza k poškodeniu, poruche výživy výmeny látok. Poškodený na nohu nedostupuje, preto tam nie je prirodzený krvný obeh, čím trpia kĺby. Zhoršenie pohyblivosti v členkovom kĺbe nebolo možné považovať za dôsledok starnutia, keďže takýto istý nález by bol aj na pravej nohe, ktorá je ešte k tomu dominantná. Je možné, že rok po úraze bolo obmedzenie pohyblivosti menšie, po šiestich rokoch ho hodnotí ako stredný stupeň. Súd uznal túto položku ako oprávnené vyplatenú, keďže žalovaný v 3/ rade žiadnym dôkazom nepreukázal, že by mal žalobca v čase dopravnej nehody len ľahký stupeň obmedzenia pohyblivosti, vo svojich vyjadreniach sa odkazoval na doložené odborné lekárske nálezy, tieto však nepredložil a napriek tomu, že mal znalec MUDr. Nosál zdravotnú dokumentáciu k dispozícii, sám nevedel vyhodnotiť stupeň poškodenia v čase dopravnej nehody. Pri položke 431 znalec uviedol, že došlo k zámene ľavej nohy za pravú, keďže EMG vyšetrením bolo zistené poškodenie pravého ihlicového nervu, na neporanenej končatine, čo on nepovažuje za logické, keďže klinický nález na pravej nohe je normálny. Žalobca má jednoznačne na ľavej nohe poškodený nerv, ide o poškodenie hlbokéj vetvy ihlicového nervu, keďže nedokáže zdvihnúť špičku hore. Nepostaví sa na pätu tak, aby ju mohol zdvihnúť, z toho vyplýva, že sú poškodené svaly. Povrchová vetva zabezpečuje len citlivosť kože. Hlboká vetva inervuje sval, hore na lýtku, ktorý vlastne robí pohyb členka. Vyšetrenia robil priamo na obrnu ihlicového nervu, ako ortopéd sa stretáva vo svojej praxi s takýmito pacientmi a vypisuje im zdravotné ortopedické pomôcky. Súd túto položku uznal, keďže poškodenie nervu na ľavej nohe bolo jednoznačne preukázané, a žalobca nemôže zodpovedať za to, že pri vypisovaní zdravotnej dokumentácie došlo k písárskej chybe a lekár zamenil ľavú nohu za pravú. Obmedzenie pronácie a supinácie v členkovom kĺbe hodnotil znalec MUDr. Nosál položkou 412a, keďže v čase jeho vyšetrenia zistil ľahký stupeň, na rozdiel od MUDr. G., ktorý hodnotil stredne ťažký stupeň. Znalec zároveň nevyhlásil, že po šiestich rokoch od dopravnej nehody mohlo dôjsť k zlepšeniu, resp. zhoršeniu zdravotného stavu. Žalovaný v 3/ rade súdu žiadnym dôkazom nevyvrátil, že v čase, keď vypracovával lekársky posudok MUDr. G., nešlo o stredne ťažký, ale ľahký stupeň. Odkazoval súdu vo svojom vyjadrení na doložené odborné lekárske nálezy, avšak tieto predložené neboli. Taktiež MUDr. Z. vo svojom posudku nekonštatovala stupeň poškodenia a nevyjadrovala sa k tejto položke. Keďže žalovaný v 3/ rade žiadnym

dôkazom nepreukázal, že v čase vyšetrenia žalobcu MUDr. G. išlo o ľahký a nie stredne ťažký stupeň, súd uznal vyplatenie tejto položky v počte bodov 80. Teda nemal preukázané, že by suma 7.690,- € bola neoprávnená a nedôvodne vyplatená žalobcovi. Naopak, stotožňuje sa s tvrdením žalobcu, že práve postup žalovaného v rade 3/ bol chaoticky zmätočný, keď najskôr body uznal a vyplatil a potom žiadal vydať bezdôvodné obohatenie. Toto bodové ohodnotenie vyhotovili lekári - odborne spôsobilé osoby, preto ani konanie samotného žalobcu nemožno považovať za účelové, v snahe získať poisťné plnenie, na ktoré nemá nárok.

O trovách konania rozhodol s poukazom § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 30,36 %, keď jeho úspech predstavoval 65,18%, neúspech 34,82%, a preto čistý úspech predstavuje 30,36%.

3. Dopĺňacím rozsudkom zaviazal súd prvej inštancie žalovaných na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby vo výške 881 € s poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov (ďalej len ZSP) z dôvodu toho, že žalovaný bol oslobodený od platenia súdneho poplatku zo žaloby v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZSP. Zároveň priznal znalcovi MUDr. Stanislavovi Kollárovi znalečné vo výške 763,68 € a upravil účtovníčku súdu vyplatiť znaleckú odmenu znalcovi v sume 400 € z preddavku zloženého žalobcom a v sume 363,68 € z rozpočtových prostriedkov.

4. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch II., IV. a V. podal odvolanie žalovaný v rade 3/. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal zo znaleckého dokazovania, pričom priznal viac, než si žalobca žiadal žalobou, čo je v rozpore s ustanovením § 216 ods. 1 CSP. Žalobca sa v žalobe domáhal náhrady škody v časti bolestného za 315 bodov (neuhradených 135 a 180 bodov) a v časti náhrady SSU za 790 bodov (neuhradených 610 a 180 bodov). Po vypracovaní znaleckých posudkov v podaní označenom „Čiastočné späťvzatie žaloby“ uviedol, že v časti bolestného, keďže bolestné bolo obodované na 500 bodov, mu chýba doplatiť už len 110 bodov a v časti SSU mu ešte nebolo uhradených 955 bodov. Uvedené podanie považoval za zmätočné, poukázal na to, že pokiaľ ide o bolestné, tak lekárskymi posudkami bolo žalobcovi priznaných 705 bodov, pričom bolo uhradené z jeho strany žalobcovi na bolestnom na základe posudku MUDr. R. ohodnotenom na 525 bodov uhradených 280 bodov, čo aj žalobca v žalobe uznal. Zrozumiteľne vysvetlil žalobcovi, že mu vyplatil v časti bolestného náhradu škody 390 bodov a z tejto vyplatenej sumy za bolestné presunul časť vyplatenej sumy 110 bodov na úhradu k priznaným 760 bodov SSU. Z posudku MUDr. Gulášovej z 05.11.2012 ohodnotenom na 180 bodov za tretiu operáciu uhradil žalobcovi všetkých 180 bodov, čo žalobca v žalobe popieral. Preto v tejto časti je žaloba nedôvodná. V konaní preukázal, že žalobcovi uhradil bolestné z posudku MUDr. Gulášovej 05.11.2012 vo výške 180 bodov. Za nedostatočné považuje aj spôsob, akým sa súd prvej inštancie vysporiadal z námietkou premĺčania v časti bolestného. Napriek tomu, že počas konania viackrát vysvetľoval stranám sporu aj súdu, že žalobcovi pred podaním žaloby uhradil časti bolestného, zo znaleckého posudku MUDr. Gulášovej z 25.11.2011 280 bodov, zo dňa 05.11.2012 180 bodov, súd prvej inštancie v bode 39 uviedol, že má za preukázanú úhradu za 570 bodov. Následne súd uznal bodové ohodnotenie znalcom MUDr. Nosálom, avšak súd mylne uvádza, že mal preukázanú úhradu za 570 bodov. Vzniesol námietku premĺčania ohľadne bolestného, nakoľko z vyjadrenia znalca MUDr. Nosáľa došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu 08.09.2011 a žaloba bola podaná 22.11.2013, teda po uplynutí dvoch rokov. Preto považuje žalobcom uplatnený nárok na 425 bodov bolestného za premĺčaný.

Súd z neznámych dôvodov posudzoval uplatnený nárok žalobcu v žalobe len v časti SSU žalobcu, pričom žalobca si v žalobe uplatnil nárok na 790 bodov SSU a 315 bodov bolestné. Až podaním žalobcu 07.12.2018, tento uviedol, že na základe znaleckých posudkov MUDr. Nosáľa a MUDr. Kollára mu bolo priznaných 1495 bodov SSU, pričom žalovaný v rade 3/ mu uhradil náhradu škody len za 650 bodov, preto v časti SSU ešte žiada doplatiť za 845 bodov. V podaní z 07.12.2018 teda žalobca uviedol, že žalobou si už žiada doplatiť len za 845 bodov SSU a 110 bodov bolestného, spolu náhradu škody za 955 bodov. Vo vyjadrení k čiastočnému späťvzatiu uviedol, že žalobca si v žalobe SSU uplatnil za 680 bodov, na základe posudku MUDr. W. v počte 500 bodov, z ktorého mu nebola uhradená žiadna suma a na základe posudku MUDr. G. z 29.10.2012 za 180 bodov. Žalobca nespochyboval, že by žalovaný v rade 3/ mu uhradil náhradu z lekárskeho posudku od MUDr. G. bez dátumu v počte 760 bodov. Potom nie je jasné, z akého dôvodu súd prvej inštancie napriek tomu vo svojom rozhodnutí uvádzal, že žalobcovi z

tohto posudku bolo uhradených len 650 bodov. Napriek tomu súd nepovažoval vykonanie úhrady za 760 za nesporné. Poukazuje na samotné vyjadrenie žalobcu v žalobe, kde k lekárskeho posudku MUDr. G. za 760 bodov výslovne uvádza, že „odporca v rade 3/ mu z týchto posudkov uznal 760 bodov“. Vyjadrenie žalobcu v čiastočnom späťvzati považuje za zmätočné a zavádzajúce a vzhľadom k tomu, že žalobca pristúpil k čiastočnému späťvzatiu žaloby na základe znaleckého posudku od MUDr. Kollára, je potrebné čiastočné späťvzatie žaloby priradiť k uplatnenému nároku na náhradu škody žalobcu v časti sťaženia spoločenského uplatnenia, lebo MUDr. Kollár posudzoval poškodené psychické zdravie žalobcu, ktorý patrí k nárokom z SSU. Preto v prípade späťvzatia v časti sumy 2.307 €, čo zodpovedá 150 bodom, je potrebné priradiť k nárokom žalobcu v časti SSU. Napriek tomu, že žalobca si v žalobe v časti SSU uplatnil aj náhradu škody na zdraví na základe lekárskeho posudku od MUDr. G. z 29.10.2012 za 180 bodov a žalovaný v rade 3/ preukázal a doložil doklad o úhrade za 125 bodov SSU podľa tohto posudku, súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nepovažoval túto vykonanú úhradu za podstatnú a ani v časti vykonanej úhrady nemal žalobu za nedôvodnú. Spôsob, akým sa súd prvej inštancie vysporiadal so žalobou, považuje za arbitrárny. Žalobca počas konania neupravil žiadnym spôsobom jeho žalobný návrh z 22.11.2013 okrem jeho čiastočného späťvzatia z 07.12.2018, a preto postup súdu, ktorý celý žalovaný nárok posudzoval len z pohľadu náhrady škody na zdraví žalobcu v časti SSU nie je možné považovať za správny. Súd priznal žalobcovi v časti SSU náhradu za 775 bodov, čo si žalobca ani po čiastočnom späťvzati žaloby nežiadal priznať. Vychádzal výlučne zo znaleckých posudkov MUDr. Nosáfa a MUDr. Kollára, pričom žalobca si žiadal náhradu škody za konkrétne poškodenia zdravia na základe lekárskeho posudkov, ktoré doložil do žaloby. Znalecké dokazovania sa vykonávali výlučne z dôvodu, že žalovaný v rade 3/ namietal správnosť jednotlivých poškodení zdravia žalobcu uvedených v týchto lekárskeho posudkoch, a preto nie je možné považovať postup súdu prvej inštancie, kedy vychádzal len z vykonaných znaleckých posudkov za správny. Ak by však žalobca rozšíril žalobný návrh aj na poškodenie zdravia, ktoré pôvodne neboli ohodnotené v predložených lekárskeho posudkoch, žalovaný by voči takto uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania s poukazom na § 106 OZ. Žalobca priložil lekárske posudky o SSU za celkovo 1440 bodov, pričom súd pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z počtu 1495 bodov a tento postup nie je možné považovať za správny. Ak by odvolací súd ho považoval za správny, vznáša voči všetkým nárokom žalobcu, ktoré neboli pôvodne hodnotené v priložených lekárskeho posudkoch a boli hodnotené až v znaleckých posudkoch vypracovaných počas konania, námietku premlčania. Pokiaľ súd uvádza, že titulom SSU bola vyplatená žalobcovi škoda vo výške 775 bodov a preto mu priznáva náhradu v rozsahu 720 bodov, tento postup súdu nekorešponduje s vykonaným dokazovaním. Ako už bolo vyššie konštatované, žalovaný v rade 3/ žalobcovi pred podaním žaloby uhradil náhradu škody až za 885 bodov SSU. Preto minimálne v časti 110 bodov je priznaný nárok žalobcu na doplatenie nároku na náhradu škody za SSU nedôvodný. Pri položkách 304c SSU, ktoré znalec ohodnotil dvakrát, tento jednoznačne nepotvrdil, že poškodenia hodnotené pod touto položkou vznikli žalobcovi výlučne v dôsledku predmetnej dopravnej nehody. Obdobne sa vyjadril znalec aj pri položke 425 SSU, a preto žalobcovi podľa žalovaného v rade 3/ neprináleží náhrada škody za tieto položky tak, ako to priznal súd prvej inštancie. Znalecký posudok MUDr. Kollára považuje za účelový, a preto sa nestotožňuje ani s jeho hodnotením poškodenia psychického zdravia. Súdom priznaná náhrada škody za poškodenie zdravia žalobcu podľa týchto položiek nevychádza z vykonaného dokazovania. Pokiaľ ide o vzájomný návrh, súd vychádzal len z toho, že položky SSU uplatnené vo vzájomnom návrhu, a to položka 431, 410b a 412a mal za preukázané poškodenia zdravia žalobcu. Okrem položky 431 žalovaný v rade 3/ nespochybňoval, že by žalobca neutrpel poškodenie zdravia uvedené v týchto položkách, avšak uvádzal, že žalobcovi za tieto konkrétne položky uhradil väčšiu náhradu škody, než na akú mal žalobca nárok. Z uvedeného dôvodu nie je možné považovať rozhodnutie za správne. Na jednej strane poukazuje na to, že nárok žalobcu bude posudzovať len v časti SSU podľa znaleckých posudkov, ale ohľadne vzájomného návrhu už tieto skutočnosti nezohľadnil. Podľa vyjadrenia znalca MUDr. Nosáfa pri položke 431 došlo u žalobcu k zámene ľavej nohy za pravú, čo žalovaný v rade 3/ nepovažuje za obhájenie oprávnenosti tejto položky. Žalovaný v rade 3/ počas konania uvádzal, že k položke 431 nie sú zadokumentované v zdravotnej dokumentácii žalobcu žiadne klinické príznaky, a preto objektívne nebolo preukázané, že žalobcovi v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou vzniklo toto poškodenie zdravia. Za túto položku uhradila žalobcovi náhradu škody v počte 400 bodov, čo predstavuje 6.152 €, vzájomný návrh preto považuje za dôvodný. Rovnako za dôvodný považuje vzájomný návrh na vrátenie 922,80 € za 60 bodov za položku 410b SSU a na vrátenie 615,20 € za 40 bodov vyplatených navyše u položky 412a. Za položku 410b žalovaný v rade 3/ vyplatil žalobcovi pred podaním žaloby náhradu škody za 180 bodov, pričom rovnako ako namietal žalovaný v rade 3/ uviedol aj znalec MUDr. Nosáfa, že žalobcovi prináleží za položku 410b náhrada len za 120 bodov. Preto považuje vzájomný návrh na vrátenie sumy 922,80 € za 60 bodov za opodstatnený. Za položku 412a uhradila žalobcovi

náhradu škody za 80 bodov, pričom znalcom bolo potvrdené, že žalobcovi prináleží náhrada len za 40 bodov SSU, preto žalovaný v rade 3/ považuje aj v tejto časti vzájomný návrh za dôvodný. Vzhľadom na uvedené považuje napadnuté rozhodnutie za arbitrárne, nezodpovedajúce skutkovému stavu veci a založené na nesprávnom právnom posúdení súdu. Žalobca nepreukázal, že náhradu škody na zdraví, ktorú sa domáhal touto žalobou, bola len v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou žalobcu. Náhrada škody musí byť v každom konkrétnom prípade stanovená objektívne a nemožno ju len predpokladať. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie.

5. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolania žalovaná v rade 1/, a to vo výroku II. a výroku V. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, nakoľko súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výrok II., ktorým boli zaviazaní na náhradu škody žalobcovi, považuje za nesprávny, aj pokiaľ ide o samotnú sumu, ako aj o príslušenstvo, teda o úrok z omeškania. Z rozsudku bez pochybností nevyplýva, ako súd dospel k záveru, že žalobcovi bolo žalovanou v rade 3/ titulom SSU vyplatených 775 bodov a za aké položky. V tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný, čo ho robí nezákonným. Súd opakovane pri jednotlivých lekárskejších posudkoch o SSU, ako aj znaleckého posudku MUDr. Nosáľa, vypracovaného v konaní, poukazuje na to, že nebolo možné zjednotiť výšku SSU, keďže v danom prípade boli lekárske posudky vypracované postupne. Lekársky posudok MUDr. W. žalovaný v rade 3/ vôbec neuznal, nevyplatil za žalobcovi peniaze a pokiaľ ide o lekárske posudky MUDr. G. a MUDr. Nosáľa, niektoré položky sú zhodné, už vyplatené a v niektorých prípadoch sú uvedené iné položky, resp. inak ohodnotené. Poukázala na to, že ohľadom SSU žalobca žaloval nevyplatenú sumu predstavujúcu 610 bodov z posudku MUDr. G., ktorý bol na 760 bodov a z lekárskeho posudku MUDr. W., ktorý bol na 500 bodov, spolu 1260 bodov. Ďalej žalobca žiadal uhradiť SSU v počte 180 bodov z posudku MUDr. G.. Teda spolu žiadal 790 bodov na SSU, čo pri hodnote jedného bodu 15,38 predstavovalo sumu 12.150,20 € a neuhradené bolestné 315 bodov predstavovalo 4.844,70 €. V priebehu konania vzniesla námietku premlčania nárokov žalobcu, a to bolestného aj SSU. Súd prvej inštancie však v odôvodnení rozsudku uviedol, že vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Nosáľa, ktorý logickým a presvedčivým spôsobom uviedol, ako obodoval jednotlivé položky, dospel k záveru, že bolestné je 500 bodov a preukázané bolo, že bolo vyplatených 570 bodov, preto žalobu v tejto časti zamietol. V prípade SSU priznania sumy 11.073,60 € je toho názoru, že táto istina nemala byť priznaná, nakoľko až v priebehu konania bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. Nosálom, ktorý vykonal bodové hodnotenie SSU v súvislosti s poškodením zdravia, ktoré utrpel pri dopravnej nehode dňa 26.2.2011 žalobca. Z celkových bodov určených znalcom MUDr. Nosálom, ktoré neboli žalované, predstavuje 545 bodov, čo pri hodnote jedného bodu 15,38 € predstavuje 8.382,10 € a žalobca však o tieto položky a ním zodpovedajúcu peňažnú sumu nezmenil žalobu. V čiastočnom späťvzati žaloby riadne skutkovo nevymedzil koľko a za aké konkrétne bodové hodnotenie mu bolo žalovaným v rade 3/ vyplatených finančných prostriedkov z titulu SSU. Žalovaný v rade 3/ v priebehu konania presne uvádzal, aké sumy žalobcovi vyplatil, pričom toto jeho tvrdenie nie je zhodné s tvrdením žalobcu. Žalovaný v rade 3/ v podaní z 18.1.2019 namietal, že žalobcovi neprináleží náhrada škody za položku 427 v rozsahu 75 bodov a za položku 256 v rozsahu 65 bodov, teda spolu 140 bodov. S týmto názorom sa stotožňuje. Hoci znalec MUDr. Nosál bol vypočutý pred súdom, je toho názoru, že tento presvedčivým spôsobom nevyvetlil, neobhájil svoje závery ohľadom priznania SSU u vyššie uvedených položiek. Ohľadom poúrazového obmedzenia hybnosti krčnej chrbtice a hybnosti bedrovej chrbtice stredne ťažkého stupňa (položka 304c) uviedol, že žalobcu vyšetroval asi 6 rokov po úraze a priznal, že v zdravotnej dokumentácii žalobcu, ani v jeho neurologických, traumatologických, ortopedických vyšetreniach nie je uvedené, aké bolo obmedzenie pohyblivosti krčnej a bedrovej chrbtice žalobcu. Znalec uviedol, že určité zmeny mohli vzniknúť aj bez úrazu a priznal, že nevie dokázať, že všetky následky ohľadom obmedzenia hybnosti krčnej a bedrovej chrbtice sú len dôsledkom úrazu žalobcu pri dopravnej nehode. Či obmedzenie hybnosti krčnej a bedrovej chrbtice je v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý utrpel žalobca pri dopravnej nehode, ako znalec nemôže po šiestich rokoch ani vylúčiť, ani potvrdiť. Znalec sa nevedel vyjadriť, aký podiel na tom má dopravná nehoda a aký podiel majú na tom prirodzené degeneratívne zmeny u človeka, ktoré vznikajú v priebehu procesu starnutia. Je toho názoru, že v priebehu konania žalobca nepreukázal, že by u neho došlo k poúrazovému obmedzeniu hybnosti krčnej chrbtice a bedrovej chrbtice stredne ťažkého stupňa v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Ohľadom položky 425 má za to, že žalobca nepreukázal, že by u neho došlo k obmedzeniu pohyblivosti základného kĺbu palca ľavej nohy a nepreukázal, že by obmedzenie pohyblivosti bolo v príčinnej súvislosti so spomínanou dopravnou nehodou. Ohľadom položky 427 znalec uviedol, že žalobca nemá v zdravotnej dokumentácii

nikde uvedené, že by prekonal hlbokú žilovú trombózu. Ak pacient prekonal hlbokú žilovú trombózu na jednej končatine, tak potom na tejto končatine vznikne hyperpigmentácia z toho, že odtok krvi z tejto končatiny je sťažený. Jednostranné poškodenie býva len vtedy, ak pacient prekonal hlbokú žilovú trombózu, v dôsledku toho je zhoršený odtok krvi, čo však žalobca nemal. Záver znalca je postavený na jeho domnienke, pričom poukazuje na to, že v priebehu konania žalobca nepreukázal, že by sa liečil na žilovú nedostatočnosť po dopravnej nehode, že by pre tento zdravotný problém podstúpil nejakú liečbu. Žalobca nepreukázal, že by trvalé poúrazové poruchy krvného obehu boli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Nepreukázal, že by v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou došlo k obrne ihlicového nervu hlbkej vetvy na ľavej dolnej končatine - položka 431. Ohľadne evidencie zdravotnej dokumentácie ľavá - pravá noha, znalec sa vyjadril, že by možno nebolo zlé, dať urobiť nové vyšetrenie, prípadne nové posúdenie elektromyografie, aby sa jednoznačne technicky dokázalo, že či poškodenie nervu je závažné alebo nie je. Podľa klinického vyšetrenia žalobcu znalcom z 15.4.2017, pokiaľ ide o funkciu nohy, sú jednoznačne klinické príznaky poškodenia tohto nervu. Presný stupeň poškodenia tohto nervu je možné zistiť iba elektromyografiou a žalobca absolvoval toto vyšetrenie 14.12.2011, kedy bolo zistené poškodenie ihlicového nervu na pravej nohe. Podľa názoru znalca došlo k zámene ľavej nohy za pravú a tento názor nie je však ničím podložený. MUDr. Nosál je znalcom v odbore zdravotníctva a farmácia, odvetvia traumatológie, ortopedie. Poškodenie ihlicového nervu však prináleží hodnotiť neuroológovi. Nemožno akceptovať domnienku znalca MUDr. Mariána Nosáľa, že došlo k písárskej chybe, zámene končatiny u žalobcu pri vyhodnotení výsledku elektromyografického vyšetrenia. Pokiaľ aj znalec vyšetril žalobcu, išlo o vyšetrenie s odstupom viac ako 6 rokov po dopravnej nehode a znalec konštatoval, že zdravotná dokumentácia žalobcu nebola riadne vedená. Za dôležitú skutočnosť považuje aj to, že pri vyšetrení žalobcu, po jeho prijatí do nemocnice po dopravnej nehode, bolo vykonané jeho vyšetrenie, ktoré nepotvrdilo závery znalca týkajúce sa krčnej a bedrovej chrbtice. K znaleckému posudku MUDr. Kollára, poukazoval na to, že žalobca absolvoval 9.11.2011 pracovnolekársku prehliadku periodickú v INA Kysuce, pričom v zmysle záverov tejto prehliadky bol schopný vykonávať navrhovanú prácu. Rovnako pri vstupnej lekárskej pracovnej prehliadke KIA pre ProBenefit, s.r.o. dňa 15.11.2013 je konštatované, že jeho zdravotný stav je dobrý a vyhovuje pre navrhovanú prácu aj pre výkon nočnej práce, obsluhu žeriavov zo zeme, viazača bremien na motorový vozík. Taktiež pri preventívnej prehliadke 27.8.2013 sa konštatuje dobrý zdravotný stav žalobcu a je schopný pracovať ako strojník. Pri ďalšej vstupnej lekárskej prehliadke JKM pre ProBenefit, s.r.o. pre prácu vodiča kamiónu, je konštatované, že žalobca neužíva žiadne lieky a vyhovuje pre navrhovanú prácu. Rovnako je toho názoru, že v tejto časti súd prvej inštancie riadne a presvedčivo sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré sa uvádzajú v znaleckom posudku znalkyne MUDr. Mészárosovej, ktorá uvádza aj jednotlivé vyšetrenia, ktoré absolvoval žalobca po dopravnej nehode. Použila položku 256. Znalec MUDr. Kollár sa však nestotožnil o odškodnením duševných porúch položkou 256, ale u navrhoval položku 255 a súd v rozsudku neuvádza, ako sa vysporiadal s rozdielnymi závermi znalcov MUDr. Mészárosovej a MUDr. Kollára. Navrhla, aby súd predvolal na pojednávanie a vylúchol znalcov o týchto skutočnostiach, avšak súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonal a priklonil sa k záverom znalca MUDr. Kollára. S týmto nie je možné sa stotožniť, nakoľko boli k dispozícii dva znalecké posudky z rozdielnymi závermi o tej istej otázke. Preto je názoru, že treba tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou. Priznaný úrok z omeškania, považuje za nesprávny a nezákonný, nakoľko žalobca v návrhu na začatie konania žiadal priznať úrok z omeškania od 22.11.2013 do zaplatenia a napadnutým rozsudkom mu tento bol priznaný od 29.2.2012. Taktiež poukazuje na to, že nemohla byť v omeškani s plnením peňažného dľhu od 29.2.2012, ani od 22.11.2013, nakoľko v zmysle § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. V tomto prípade splatnosť nastáva prvý deň po doručení žaloby dlžníkovi. Rovnako napáda výrok o nároku na náhradu trov konania s poukazom na článok 2 Civilného sporového poriadku. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu, je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Súd pri hodnotení dôkazov dôsledne sa neriadil zásadami uvedenými v § 191 ods. 1, 2 CSP, čo v konečnom dôsledku vyústilo v nezákonnosť výroku II. a V. rozsudku. V rozsudku sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré uviedla. K položke 431b sa mal vyjadríť znalec neuroológ. Znalecký posudok MUDr. Mészárosovej bol vypracovaný ako súkromný znalecký posudok podľa § 209 CSP a stotožnila sa s výhradami žalovaného v rade 3/ ohľadne znaleckého posudku, ako aj ohľadne bolestného a SSU. Namietala, že žalobca nepreukázal svoje nároky z titulu bolestného aj SSU a na pojednávaní 30.3.2015 vzniesla námietku premlčania nárokov žalobcu a poukázala na to, že žalobca mohol podať žalobu len proti žalovanému v rade 3/, nakoľko podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok

preukázať. Odôvodnenie rozsudku nezodpovedá ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, keď odôvodnenie nevyznieva ohľadom povinnosti žalovaných 1/, 2/, 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu a tiež ohľadom priznaného práva žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 30,36% presvedčivo. Na základe uvedeného navrhuje rozsudok vo výroku II. a V. zrušiť a vrátiť v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej v rade 1/ uviedol, že táto polemizuje najmä s lekáorskými posudkami, ktoré boli vypracované pre konanie a navzájom ich konfrontuje. Túto otázku vyhodnotil kontrolný znalecký posudok MUDr. Mariana Nosáľa, ktorý sa s týmto riadne zaoberal a všetky námietky, ktoré odzneli v odvolaní, boli už v konaní riešené a v konečnom dôsledku súdny znalec svoj znalecký posudok obhájil a prípadne v častiach, ktoré boli sporné, upravil. Súd správne ustálil výšku v zmysle znaleckého posudku MUDr. Nosáľa. Námietka premlčania vznesená žalovanou v rade 1/ je neopodstatnená, ktorú súd vysvetlil v rozsudku. Pre irelevantnosť námietok žalovanej v rade 1/ navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

7. Žalobca k odvolaniu žalovaného v rade 3/ uviedol, že pokiaľ sa jedná o vznesenú námietku premlčania voči bolestnému, je zrejme, že táto námietka nemohla obstáť, nakoľko bolestné bolo uhradené a vyplatené, pritom žalovaný sa mohol domáhať bezdôvodného obohatenia, v ktorom konaní by súd bol zisťoval, či tento nárok je premlčaný alebo nie. K námietke premlčania vo vzťahu k SSU je zrejme, že žaloba bola podaná v lehote, nakoľko bola podaná po stabilizovaní zdravotného stavu ťak, ako je to prehodnotenie SSU potrebné. K námietke znaleckého posudku MUDr. Nosáľa je zrejme, že tento detailne rozoberal v náväznosti na ostatné znalecké posudky svoj znalecký posudok, a to i ústne na pojednávaní, pričom zhodnotil všetky predošlé znalecké posudky, logicky svoj posudok odôvodnil, vyšetril i priamo žalobcu, a teda nemožno mať pochybnosti o jeho výpočte. Pokiaľ je namietaný znalecký posudok MUDr. Stanislava Kollára, ktorý mal byť v rozpore so znaleckým posudkom MUDr. Denisy Mészárosovej, tak tento bol vykonaný proti vôli žalobcu. Napriek tomu žalovaný v rade 3/ poslal pre žalobcu, ktorý bol po psychickej traume, motorové vozidlo a znalecký posudok dal vykonať, hoci s tým žalobca nesúhlasil a dokonca právnenému zástupcovi žalobcu ani tento úkon neoznámil. Preto tento znalecký posudok MUDr. Mészárosovej považuje za paškvilný. Rovnako navrhuje aj vo vzťahu k žalovanému v rade 3/ potvrdiť napadnutý rozsudok a priznať trovy konania.

8. Žalovaná v rade 1/ k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného v rade 3/ uviedla, že sa stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré považuje žalovaná v rade 3/ rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny, nezodpovedajúci skutkovému stavu veci, arbitrárny, založený na nesprávnom právnom posúdení veci a dožaduje sa jeho zrušenia odvolacím súdom a vrátenia veci súdu prvej inštancie. Nestotožňuje sa so skutočnosťami, ktoré uviedol žalobca vo svojom vyjadrení, keď v podstate uvádza totožné skutočnosti, ako vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej v rade 1/. Nie sú zákonné podmienky na postup podľa § 387 ods. 1 CSP a zotrúva na skutočnostiach, ktoré uviedla v odvolaní.

9. Žalovaný v rade 3/ k replike vo vzťahu k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrúva na dôvodoch svojho odvolania voči rozsudku a podľa jeho názoru sa žalobca relevantným spôsobom nevyjadril k namietaným skutočnostiam, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. K námietke premlčania ohľadne bolestného poukazuje na to, že žalobca si žalobou žiadal priznať náhradu škody za 425 bodov bolestného, ktoré boli i z jeho strany sčasti už uhradené pred podaním žaloby a vo zvyšnej časti bol tento nárok žalobcu za bolestné premlčaný alebo nedôvodný, a preto bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa so vznesenou námietkou premlčania. Nespochybnuje, že žalobcovi uhradil pred podaním žaloby bolestné, avšak žalobca plnenia, ktoré mu boli vyplatené, v žalobe popieral, a preto si niektoré nároky uplatnil opätovne v žalobe. Nie je možné stotožňovať nároky na náhradu škody na zdraví za bolestné so sťažiením spoločenského uplatnenia. Žalobca neuviedol ani jeden dôvod, pre ktorý považuje zamietnutie vzájomného návrhu súdom prvej inštancie za správny. Nesúhlasí s vyjadrením žalobcu, že znalecký posudok MUDr. Mészárosovej bol vyhotovený proti vôli žalobcu, nakoľko žalobca sa dobrovoľne podrobil vyšetreniu u znalkyne MUDr. Mészárosovej, ktorá posúdila jeho psychický stav, preto nevidí žiaden dôvod, aby následne žalobca sponchyboval tento znalecký posudok. Žalobca sám uviedol, že sa vyšetrenia zúčastní, pokiaľ mu žalovaný v rade 3/ zabezpečí dopravu napriek tomu, že právny zástupca žalobcu mu odporúča sa vyšetrenia nezúčastniť. Preto tvrdenia žalobcu vo vyjadrení považujú za nepodložené a účelové, ktoré v konaní neboli preukázané a sám žalobca pred súdom ich nikdy neprezentoval. Opäť zdôraznil, že nepovažuje postup súdu prvej inštancie za správny, keď sa priklonil k znaleckému posudku MUDr. Stanislava Kollára a napriek tomu, že sa nachádzali dva protichodné znalecké posudky, vyzval

písomne len znalca MUDr. Kollára, aby sa vyjadril k posudku MUDr. Mészárosovej a znalkyňu MUDr. Mészárosovú neoslovil. V tomto smere mal súd doplniť dokazovanie, prípadne predvolať oboch znalcov, aby sa jednoznačne odstránili pochybnosti o správnosti toho ktorého postupu. Žalobca vo vyjadrení sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s namietanými skutočnosťami v podanom odvolaní a len stroho uviedol, že jeho námietky považuje za irelevantné, pričom svoje tvrdenia nevysvetlil. Zotrváva na svojom odvolacom návrhu.

10. Žalobca podaním zo dňa 19.8.2019 podal vyjadrenie k odvolaniu žalovaných v rade 3/ a v rade 1/ (poznámka odvolacieho súdu, že podľa obsahu sa jedná o dupliku žalobcu) v zmysle, že námietky žalovaného v rade 3/, ako aj vyjadrenia žalovanej v rade 1/ sú obsahovo totožné z ich odvolaniami a vyjadreniami vo veci doposiaľ, ktoré boli vyvrátené znaleckými posudkami, a to najmä súdom určenými znalcami MUDr. Stanislavom Kollárom (keďže žalobca bol donútený ísť na vyšetrenie k MUDr. Denise Mészárosovej proti svojej vôli) a znalcom MUDr. Mariánom Nosálom, ktorý všetky námietky voči jeho posudku odstránil na 19-tich stranách pojednávania. Nakoľko sa jedná o odbornú otázku, súd rozhodol v súlade so znaleckými posudkami, ktoré boli v konaní zabezpečené zo strany súdu a niet pochybností o ich správnosti, preto rozhodnutie je správne.

11. Žalovaná v rade 1/ a žalovaný v rade 3/ podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku vo výroku I., ktorým boli žalovaní zaviazaní zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 881,- eur. Obaja uviedli zhodné odvolacie dôvody. Uvedený výrok považujú za nesprávny a ako odvolací dôvod uviedli, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazujú na to, že súdny poplatok patrí medzi trovy konania, pričom citovali ust. § 262 ods. 1,2 CSP. Z uvedených ustanovení vyplýva, že rozhodnutie o trovách konania má dve samostatné fázy a prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým konanie končí. V tejto fáze súd rozhoduje len o nároku na náhradu trov konania a v danom prípade o nároku štátu na zaplatenie súdneho poplatku, nie o plnení, t.j. vo výroku o tomto nároku neuvádza, že je neúspešná strana povinná zaplatiť konkrétnu sumu predstavujúcu súdny poplatok, od ktorého platenia je žalobca v spore oslobodený, štátu. V prejednávanej veci mal výrok znieť tak, že štát má nárok na náhradu trov konania vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu a neúspechu žalobcu, a to v príslušnom percentuálnom vyjadrení. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Dopĺňacím rozsudkom bola preskočená prvá fáza a súd rozhodol priamo o výške náhrady trov konania bez toho, aby predtým rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku, od platenia ktorého je v konaní žalobca oslobodený. Súd prvej inštancie sa teda dôsledne neriadil § 262 ods. 1 CSP. Ďalej poukázali na to, že súd prvej inštancie v dopĺňacom rozsudku uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok žalovaným v rade 1/ až 3/ po právoplatnosti tohto uznesenia, hoci nerozhodoval uznesením, ale dopĺňacím rozsudkom. Citoval ust. § 2 ods. 2 prvá veta ZSP. Na základe toho žiadal dopĺňací rozsudok vo výroku I. zmeniť tak, aby bol v súlade s § 262 ods. 1 CSP.

12. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaných v rade 1/ a 3/ vo vzťahu k dopĺňaciemu rozsudku, že pokiaľ súdu vytykajú nesprávne právne posúdenie veci s tým, že nepostupoval dôsledne v zmysle § 262 ods. 1 CSP, tak tento postup súdu nie je vylúčený. V konečnom dôsledku už súdna prax ukázala, že rozhodovaním o trovách percentuálne a následne o výške náhrady trov je značne problematické, nakoľko dochádza k značnému oneskoreniu k správoplatňovaniu veci. Pokiaľ súd zaviazal zaplatiť súdny poplatok od právoplatnosti uznesenia, tak zrejme ide o zjavnú nesprávnosť a túto môže súd odstrániť opravou zjavnej nesprávnosti. Nepovažuje odvolanie za dôvodné a žiada rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania.

13. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie v zákonom stanovenej lehote (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté rozhodnutia v zmysle § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 3/ potvrdil v časti, ktorým boli spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť žalobcovi istinu 11.073,60 eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných, a to podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. vo vzťahu k žalovaným 1/ a 3/ v časti, ktorým boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania a vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. zrušil bez ďalšieho a vo výrokoch I.

a III. a vo všetkých výrokoch vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý. Doplniaci rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že uložil žalovaným v rade 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 664,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a to podľa § 388 CSP a vo výrokoch II. a III. zostal doplniaci rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

14. Podľa § 367 ods. 1 CSP, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 CSP, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Ak je žalobcov alebo žalovaných v jednej veci niekoľko, koná v konaní každý z nich sám za seba, ide o tzv. samostatné spoločenstvo. Ak však ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetky subjekty vystupujúce na tej istej strane, platia úkony jedného z nich aj pre ostatných, takéto spoločenstvo je nerozlučné. Pre posúdenie či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo, je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva. Tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. V samostatnom spoločenstve koná každá sporová strana sama za seba, voči každej z nich môže byť samostatne (aj odlišne) rozhodnuté, lehota na podanie odvolania beží doručením rozsudku každej sporovej strane zvlášť, jej márnym uplynutím nadobúda vo vzťahu k tejto sporovej strane rozsudok právoplatnosť a len čo uplynie lehota na plnenie, stáva sa aj vykonateľným. Ak teda viacerí žalovaní nie sú nerozlučnými spoločníkmi, nespôsobí suspenzívne a devolutívne účinky včas podané odvolanie jedného zo žalovaných bez ďalšieho, ohľadne tých žalovaných, ktorí odvolanie nepodali.

Ako súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne konštatoval, v preskúmvanej veci každý žalovaný má povinnosť plniť žalobcovi z iného právneho dôvodu, a to: (i) žalovaná v rade 1/ zo subjektívnej zodpovednosti za vznik škody podľa § 420 ods. 1 OZ, keď bolo preukázané z uznesenia Okresnej prokuratúry Čadca č.k. Pv 160/2011-12 zo dňa 13.06.2011, ktorým bol schválený zmluvný mier medzi žalovanou v rade 1/ ako obvinenou a poškodenými Ing. Y. R., G. R., L. P. (žalobca v tomto konaní), L. G. a T. G., ktoré uznesenie vychádza z toho, že obvinená (žalovaná v rade 1/) vyhlásila, že spôsobila dopravnú nehodu, na základe čoho bolo trestné stíhanie voči nej zastavené (§ 215 ods. 1 písm. f/ Tr.por.) a obvinená s poškodenými uzavrela dohodu o zmieri, v ktorom žalovaná v rade 1/ vyhlásila, že skutok spáchala a škodu nahlásila žalovanému v rade 3/, žalovaná v rade 1/ naplnila znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., keď porušila dôležitú povinnosť vyplývajúcu z § 15 ods. 5, písm. b/, c/ a § 3 ods.2 písm. a/ zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov; (ii) žalovaný v rade 2/ z dôvodu objektívnej zodpovednosti za vznik škody v zmysle § 427 ods. 2 OZ ako prevádzateľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda a napokon (iii) žalovaný v rade 3/ podľa § 15 ods. 1 ZoPZP, u ktorého bolo povinne zmluvne poistené motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Vzhľadom na uvedené žalovaní v rade 1/ až 3/ netvoria nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 77 ods. 1 CSP, ale jedná sa o samostatné spoločenstvo podľa § 76 CSP, kedy každý zo žalovaných koná sám za seba. Pokiaľ teda žalovaný v rade 2/ nepodal odvolanie voči rozsudku vo vzťahu k nemu zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

15. S odvolacou námietkou, že súd priznal viac než si žalobca žalobou uplatnil nie je možné sa stotožniť v časti priznanej istiny.

Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Žalobca sa v žalobe domáhal zaplataenie istiny 16.994,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % od 22.11.2013 do zaplataenia a náhrady trov konania. Skutkovo odôvodnil žalobu tým, že pri dopravnej nehode dňa 26.2.2011, ktorú zavinila žalovaná v rade 1/ motorovým vozidlom, ktorého prevádzateľom je žalovaný v rade 2/ a ktoré je povinne zmluvne poistené u žalovaného v rade 3/. Istina mala pozostávať z náhrady za bolestné a SSÚ. Pokiaľ ide o bolestné poukázal na to, že lekársnym posudkom z 14.4.2011 mu bolo bolestné obodované na 390 bodov, ktoré mu žalovaný v rade 3/ uhradil. Následne posudkom z

25.11.2011 bolo bolestné doplnené na celkový počet 525 bodov, preto mu malo byť doplatených ešte 135 bodov, ktoré neboli uhradené a lekárske posudkom MUDr. W. R. z 5.11.2012 bolestné za tretiu operáciu 180 bodov, ktoré mu nebolo uhradené. Teda na bolestnom tak celkovo žiadal uhradiť 315 bodov. K SSÚ uviedol, že lekárske posudkom MUDr. T. G. mu bol priznaný počet bodov 790 a lekárske posudkom MUDr. U. W. 500 bodov (spolu 1260). Z toho mu bolo priznaných žalovaným v rade 3/ 790 bodov, avšak uhradil mu iba 650 bodov, keď sám neoprávnene zrazil 110 bodov z už vyplateného bolestného z 14.4.2011. Celkovo mu tak ostalo neuhradených 610 bodov. Následne lekárske posudkom MUDr. T. G. z 29.10.2012 mu bolo priznané SSÚ v počte bodov 180, ktoré mu neboli uhradené. Teda na SSÚ žiadal uhradiť celkovo 790 bodov. Takto uplatnený nárok vyplýva aj z nasledovnej vety v žalobe, keď uviedol, že ku dňu žaloby mu nebolo vyplatených 1105 bodov - 135 (bolestné) + 610 (SSÚ) + 180 (SSÚ) + 180 (bolestné). Z takto rozpisovaných skutkových okolností vyplýva, že žalobca uvádzal, že na bolestnom mu malo byť vyplatených celkom 705 bodov, nakoľko mu bolo vyplatených 390 bodov, žalobou sa domáhal doplatenia bodov 315. V časti SSÚ uviedol, že celkový nárok mu vznikol na 1440 bodov, vyplatených mu bolo 650 bodov, a preto sa domáhal žalobou doplatenia 790 bodov.

Je pravdivé tvrdenie žalovaného v rade 3/ v odvolaní, že žalobca v žalobe k lekárske posudku na SSÚ MUDr. G. výslovne uviedol, že „odporca v 3/ rade mi z týchto posudkov uznal 760 bodov ...“, avšak uvedené je vytrhnuté z kontextu, keď žalobca v tejto časti žaloby zároveň uviedol, že hoci mu uznal 760 bodov z týchto mu pri výplate „neoprávnene zrazil 110 bodov“ z už uznaného a vyplateného bolestného. V prípade, že žalovaný v rade 3/ bol toho názoru, že na už vyplatenom bolestnom žalobcovi uhradil o 110 bodov navyše, došlo by na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu voči žalovanému v rade 3/. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Vzhľadom k tomu, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v Občianskom zákonníku určená doba splnenia, je treba vychádzať z toho, že ten, kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať (dlžník) je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o splnenie požiadaný (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7 M Cdo 5/2014). Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z nich urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Žalovaný v rade 3/ likvidačnou správou zo dňa 23.11.2012 a listom (č.l. 41-42 pripojenými k odporu) vykonal jednostranne započítanie voči žalobcovi pri výplate SSÚ na 110 bodov, ktoré boli žalobcovi už predtým vyplatené na bolestnom. Žalovaný v rade 3/ však nepreukázal, že v zmysle vyššie konštatovaného táto jeho pohľadávka bola voči žalobcovi splatná v čase jeho započítania, že predtým žalobcu vyzval na vrátenie uvedenej pohľadávky. Zápočet nesplatených pohľadávky na pohľadávku splatnú jednostranným úkonom veriteľa je zo zákona vylúčený. Pokiaľ nie je pohľadávka splatná, nemožno ju započítať proti splatnej pohľadávke. Pri bezdôvodnom obohatení platí, že nie je zákonnou úpravou stanovená splatnosť pohľadávok vzniknutých z tohto právneho titulu a čas plnenia je u nich zvyčajne viazaný na výzvu veriteľa podľa § 563 OZ a až touto výzvou sa dlh stáva splatným a dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie vyzval veriteľ. Aj keby úkon veriteľa (v tomto prípade žalovaného v rade 3/) smerujúci k započítaniu bol zároveň výzvou na plnenie, stala by sa zarátavaná pohľadávka podľa § 563 OZ splatnou až dňom nasledujúcim po doručení výzvy dlžníkovi (v tomto prípade žalobcovi) a v okamihu keď bol prejav započítania urobený, nemohla byť teda splatná a spôsobilá na započítanie. Preto právny úkon žalovaného v rade 3/ z 23.11.2012 smerujúci k započítaniu pohľadávky zodpovedajúcej 110 bodom, bez toho aby predtým vyzval žalobcu na jej zaplatenie, nemohol mať žiadne právne účinky a spôsobiť zánik žalovanej pohľadávky na bolestnom a zároveň splnenie povinnosti žalovaného v rade 3/ vyplatiť žalobcovi SSU v rozsahu 110 bodov.

Následne po vykonaní znaleckého dokazovania, ktorého predmetom bolo opätovne prehodnotiť bodové ohodnotenie bolestného a SSÚ požadovaného žalobcom, žalobca podaním doručením súdu dňa 10.12.2018 (č.l. 340) žiadal priznať istinu 14.687,90 € spolu s úrokom z omeškania 5,25% od 22.11.2013 do zaplatenia a v časti istiny 2.307 € zobral žalobu späť. Uvedené podanie skutkovo odôvodnil tým, že znaleckým dokazovaním bolo bolestné obodované na 500 bodov, vyplatených bolo 390 bodov, preto titulom bolestného žiada uhradiť 110 bodov. SSÚ bolo znaleckými posudkami obodované celkovo 1495 bodov (1235+260), uhradených bolo 650 bodov, celkom nebolo uhradených 955 bodov, teda celkom 14.687,90 €. Logicky z takto vymedzených okolností vyplýva, že žalobca sa po úprave domáha priznania na bolestnom 110 bodov a na SSÚ 845 bodov, teda spolu 955 bodov.

Súd prvej inštancie žalobu v časti uplatňovaného bolestného zamietol v celom rozsahu (bod 39. odôvodnenia rozsudku) a v časti SSÚ priznal v rozsahu 720 bodov a vo zvyšku (125 bodov) žalobu zamietol (bod 45. odôvodnenia rozsudku). Z týchto dôvodov nie je možné priznať opodstatnenosť odvolacej námietky žalovaných, že súd žalobcovi priznal viac, ako sa sám domáhal.

16. Žalovaní v odvolaní poukazovali na to, že pred súdom prvej inštancie vzniesli námietku premlčania, s ktorou sa súd náležite nevyporiadal.

Podľa § 100 ods. 1, 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 106 ods. 1, 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Predmetom premlčania je vždy právo, ktoré je charakterizované svojím obsahom, to znamená vymedzením konkrétnych subjektívnych oprávnení a povinností. Ak pozostáva právo z viacerých samostatných nárokov, beží premlčanie u každého nároku zvlášť.

Žalobca si uplatnil náhradu škody titulom bolestného a SSÚ, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode, ktorú spôsobila žalovaná v rade 1/ motorovým vozidlom, ktorého prevádzateľom je žalovaný v rade 2/ a povinnej zmluvne poistené je u žalovaného v rade 3/. Výška odškodnenia za bolestné a SSÚ závisí jednak od ohodnotenia v lekárskom posudku, ktoré tvorí základ, z ktorého treba vychádzať pri uložení odškodnenia za bolesť a SSÚ. Ak sú v konaní vznesené pochybnosti o správnosti ohodnotenia bolestného a SSÚ v lekárskom posudku, súd na návrh strán nariadi znalecké dokazovanie v zmysle § 207 CSP, alebo sporová strana má možnosť predložiť súkromný znalecký posudok v zmysle predpokladov ustanovených v § 209 CSP. Žalobca si uplatňoval nárok na náhradu škody na tom istom skutkovom základe aj po vykonaní znaleckého dokazovania nariadeného súdom a po znaleckom dokazovaní iba upresnil svoj žalobný nárok v zmysle záverov týchto znaleckých posudkov vykonaných v priebehu konania. Teda žalobca si uplatňuje ten istý nárok na náhradu škody spôsobenej pri dopravnej nehode. Znaleckým dokazovaním nariadeným súdom došlo k preskúmaniu bodového ohodnotenia lekárskeho správami, ktoré predložil žalobca pri žalobe, vzhľadom na námietky žalovaných.

Uplatnením práva na súde dochádza k spočívaniu behu premlčacej doby (§ 112 OZ) v prípade, že žalobca v konaní riadne pokračuje. V začatom konaní riadne pokračuje ten, kto nebráni svojimi procesnými úkonmi jeho náležitému priebehu tak, aby toto konanie mohlo skončiť meritórnym rozhodnutím. O riadnom pokračovaní vo veci nemožno uvažovať tam, kde žalobca zoberie žalobu späť, prípadne nepodá návrh na pokračovanie prerušeného konania a pod. V preskúmanej veci ako už bolo konštatované žalobca riadne pokračoval aj po vykonaní znaleckého dokazovania nariadeného súdom, keď v zmysle záverov týchto znaleckých posudkov upravil požadovaný nárok. Nárok uplatňovaný titulom bolestného alebo SSU u každej položky tvorí jeden celok a nemožno ho rozlišovať na jednotlivé položky, ako boli ohodnotené v lekárskeho správach alebo znaleckými posudkami. Na posúdenie výšky bolestného a SSU sú potrebné odborné znalosti a vychádza sa pri nich z lekárskeho správ, alebo znaleckých posudkov, ako bolo vyššie konštatované. Z obsahu spisu je nutné dospieť k záveru, že žalobca pri uplatňovaní svojho nároku vychádzal práve z týchto odborných znalosti jednak prezentovaných v lekárskeho správach (doložené k žalobe) a následne riadne pokračoval v zmysle záverov znaleckých posudkov (nariadených v priebehu tohto konania).

Pokiaľ ide o uplatňovaný nárok na náhradu škody titulom bolestného, tento bol napadnutým rozsudkom v celom rozsahu zamietnutý (bod 39. odôvodnenia), preto sa súd prvej inštancie správne v tejto časti nezaoberal námietkou premlčania.

Za deň, kedy sa poškodený dozvie o škode z titulu bolesti alebo SSU, a teda za deň počiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 106 OZ, je nevyhnutné považovať deň ustálenia zdravotného stavu poškodeného, kedy už možno objektívne urobiť bodové ohodnotenie, ktorý závisí od vyjadrenia lekára. V danom prípade zo záveru znaleckého posudku č. 13/2017 znalca MUDr. Mariána Nosáľa bolo preukázané, že za okamih - deň ustálenia zdravotného stavu žalobcu treba považovať 29. február 2012. Keďže subjektívna dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na náhradu SSU začala plynúť 29. februára 2012 uplynula by 29. februára 2014. V závere znaleckého posudku č. 252/2018 znalca MUDr. Stanislava Kollára je konštatované, že zdravotný stav poškodeného (poúrazové duševné poruchy) je ustálený (z hľadiska ustálenia SSU) jeden rok od úrazu, t.j. k mesiacu február 2012.

Nakoľko však žalobca si svoj nárok uplatnil žalobou doručenu prvostupňovému súdu dňa 22. novembra 2013, teda v rámci plynutia dvojiročnej premlčacej, nedošlo k uplatneniu práva oneskorene. Žalobca počas celého konania riadne pokračoval vo veci. Vychádzajúc z uvedeného námietka premlčania vznesená žalovanými v rade 1/ a 3/ je neopodstatnená. Nemožno súhlasiť s vysloveným názorom, že pri jednotlivých položkách bodového ohodnotenia plynie samostatná lehota, nakoľko žalobca si žalobou uplatniť nárok na náhradu škody titulom SSU ako celku, ktoré tvorí jeden samostatný nárok a pri jeho uplatnení sa riadil jemu predloženými lekáorskými správami alebo znaleckými posudkami, nakoľko výška škody titulom SSU je závislá od odborného posúdenia.

17. K námietkam žalovaných ohľadne jednotlivých položiek v zmysle záverov znaleckého posudku č. 13/2017 znalca MUDr. Mariána Nosála a znaleckého posudku č. 252/2018 znalca MUDr. Stanislava Kollára odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP plne naň odkazuje. Znalec MUDr. Marián Nosál bol k pripomienkam žalovaných vypočutý, náležite odôvodnil svoje závery v znaleckom posudku k jednotlivým namietaným položkám, žalobcu pred podaním znaleckého posudku vyšetril. Pri položke 304c obmedzenie pohyblivosti krčnej a bedrovej chrbtice uviedol, že poškodeného vyšetroval 6 rokov po úraze, v žiadnej zdravotnej dokumentácii žalobcu nie je evidencia o neurologických, traumatologických ani ortopedických vyšetrení a obmedzenie pohyblivosti krčnej chrbtice nezodpovedá jeho veku, keď vo veku žalobcu nemožno mať obmedzenie rotácii krčnej chrbtice o polovicu, alebo nemôže mať taký predklon, pričom nemohol hodnotiť stav jeden rok po úraze, ale hodnotil ho podľa svojho klinického vyšetrenia. Prikláňal sa k tomu, že bolo poranenie krčnej aj bedrovej chrbtice. Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že pri bolestnom znalec poukázal na to, že nehodnotil podvrtnutie krčnej chrbtice, ale pomliaždenie, čo je uvedené v subjektívnych ťažkostiach pacienta, aj v objektívnom náleze pri prvotnom ošetrení a vzhľadom na mechanizmus zranenia je veľmi ťažko predpokladať, že pri čelnej zrážke vozidiel, kedy bol poškodený zachytený bezpečnostnými pásmi a zotrvačnosťou mu letí hlava dopredu, dôjde k natiahnutiu zadných väzov krčnej chrbtice a potom späťne k dezodoračnému pohybu, kedy narazí hlavou do opierky sedadla, by došlo len k ľahkému pomliaždeniu chrbtice a tiež hodnotil pomliaždenie bedrovej chrbtice, pričom poukázal na to, že u poškodeného dodatočne asi po deviatich mesiacoch traumatológom bola zistená kongresívna zlomenina 4. bedrového stavca, zo zdravotnej dokumentácie nie je konštatovaný žiadny úraz, ktorý by mohol dávať signál na to, že sa mohlo jednať o zlomeninu bedrového stavca, preto nevylučuje že mohla byť prehliadnutá pri prvotnom ošetrení, nakoľko dominancia bola na komplikovanej zlomenine predkolenia. Keby sa bol pacient viac sťažoval na bolesti bedrovej chrbtice, keď začal chodiť na barlách, určite by to bolo viedlo k tomu, aby bolo doplnené CT vyšetrenie, keďže na prvých snímkach neboli nejaké zmeny. Obmedzenie pohyblivosti krčnej chrbtice môže byť spôsobené aj chorobnými zmenami, avšak v zdravotnej dokumentácii poškodeného predtým neboli zaznamenané údaje o tom, že by bol liečený kvôli ťažkostiam s krčnou alebo bedrovou chrbticou. Po úraze dopravnou nehodou poškodený nemá v zdravotnej dokumentácii záznam o nejakom ďalšom úraze, len že sa pacient sťažovať na bolesť bedrovej chrbtice.

K položke 410b sa vyjadril, že zhoršenie pohyblivosti v ľavom členkovom kĺbe (tzv. padavá noha), kde bola zlomenina predkolenia nemožno považovať za dôsledok starnutia, nakoľko v takom prípade by mal rovnaký nález aj na pravej nohe, ktorá je dokonca dominantná, preto obmedzenie pohyblivosti je dôsledok poúrazovej artrózy.

Rovnako u poškodeného zistil obmedzenie pohyblivosti základného kĺbu palca ľavej nohy (položka 425) a pokiaľ v lekárskej správe MUDr. G. hodnotil položku 421 jedná sa o úplnú stuhnutosť medzičlánkového kĺbu, pričom v správe sám uviedol že ide o úplnú stuhlosť základného kĺbu palca, čo je iná položka (425), ktorý zistil aj znalec pri vyšetrení žalobcu. Preto sa jednalo o zjavnú nesprávnosť.

K položke 431 uviedol, že v zdravotnej dokumentácii sú rozporuplné tvrdenia poškodenia na pravej nohe a poškodenie nervu je možné dokázať elektromiografiou. Je veľmi neologické, že na pravej končatine, kde je plná funkcia svalstva, pohyblivosť členka je popísaná ako spomalené vedenie tohto nervu, ako keby bol poškodený a na ľavej strane kde je opakovane klinickým vyšetrením jednak neurológa, ale aj pri jeho vyšetrení zistené, že viazne pohyblivosť aj funkcia svalstva, ktorý ten ihlicový nerv vlastne inervuje, že je tam nález mmg-vyšetrenia negatívny. Aj podľa klinického vyšetrenia čo sa týka funkcie ľavej nohy, sú jednoznačne klinické príznaky poškodenia tohto nervu. Nejedná sa o špecifické vyšetrenie, nakoľko pacient, ktorý má poškodený ihlicový nerv, keď stojí na päťach, tak nezdvihne špičku, čo svedčí o tom, že je poškodená aj hlboká vetva ihlicového nervu, ktorá zásobuje sval, pričom povrchová vetva svalu zabezpečuje iba citlivosť kože a krátke svaly dole na chodidle, ktoré nemôžu ovplyvniť pohyb členku. Pri chôdzi poškodenému často padá noha a tomu sa hovorí tzv. kohútia chôdza. Klinické príznaky poškodeného nervu sú a presný stupeň poškodenia nervu je možné zistiť jedine elektromiografiou. Ako

ortopéd sa stretáva v praxi s pacientmi, ktorí majú poškodený ihlicový nerv hĺbkovej vetvy a ako ortopéd takým pacientom aj predpisuje zdravotné ortopedické pomôcky, ktoré nemôže predpísať neurológ. U poškodeného bolo dňa 14.12.2011 vykonané EMG vyšetrenie a paradoxne bolo zistené poškodenie pravého ihlicového nervu na neporanenej končatine, preto je toho názoru, že sa jedná o chybu pri vypisovaní dokumentácie, nakoľko v tom čase a ani v minulosti neboli žiadne klinické príznaky, ktoré by svedčili pre poškodenie ihlicového nervu na pravej nohe a na končatine, kde aj klinické príznaky svedčia pre poškodenie ihlicového nervu, je nález negatívny.

V prípade položky 427 vychádza z porovnania poškodenej nohy s nohou, ktorá nebola poranená, pričom poškodená noha nemá dobré prekrvenie, dochádza k tzv. hyperpigmentácii, kedy koža tmavne, lebo v cievach stojí krv a tieto praskajú, do podkožia sa dostáva krvné farbivo. Uvedené poškodenie vzniklo v súvislosti so zranením pri dopravnej nehode, keďže na nohe bola dvojitá zlomenina, ktorá sa dlhodobo liečila, poškodený absolvoval ďalšie operácie, postupne bol odstraňovaný osteosyntetický materiál a bez dopravnej nehody by takéto zmeny na končatine jednoznačne nevznikli, keďže predtým sa v zdravotnej dokumentácii poškodeného nenachádza záznam, že by prekonal hlbokú žilovú trombózu. Vo väčšine ak má pacient žilovú nedostatočnosť, tak ju má symetrickú na oboch končatinách. Teda ak by sa jednalo o chronickú žilovú nedostatočnosť z nejakej vrodenej dispozície poškodeného, tak by mal poškodenie (hyperpigmentáciu) na oboch končatinách. Jednostranné poškodenie býva len vtedy, ak pacient prekonal hlbokú žilovú trombózu, čo poškodený nemal. Poškodený má na nohe výraznú svalovú atrofiu, cirkulačné pulzácie krvi, na končatine vidno, že ju nemá dobré prekrvenú a cirkulácia nie je dobrá. Žalovaný v rade 3/ predložil súdu súkromný znalecký posudok č. 73/2017 znalkyne MUDr. Denisy Mészárosovej, ktorá v súčasnosti u poškodeného nediagnostikovala žiadne duševné ochorenie a vylúčila postraumatickú stresovú poruchu, pričom jeho stav po nehode hodnotila ako poruchu prispôsobenia so zmiešanou úzkostne depresívnou reakciou. Preto navrhla SSU podľa položky 256 (ťažkosti po ťažkých zraneniach iných častí tela) v počte bodov 65. Zároveň konštatovala, že priebeh ochorenia súvisí aj s premorbídnou štruktúrou osobnosti poškodeného. Posudok spĺňal náležitosti súkromného znaleckého posudku v zmysle § 209 CSP. Nakoľko žalobca namietal daný znalecký posudok, že bol vykonaný proti jeho vôli, bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Stanislavom Kollárom, ktorý navrhol bodové ohodnotenie podľa položky 255 v počte bodov 260 (úplne na dolnej hranici), keď vlastným klinickým vyšetrením u žalobcu zistil neprítomnosť trvalých poúrazových duševných porúch. V zhode so znaleckým posudkom MUDr. Mészárosovej konštatoval diagnózu poúrazových adaptačných porúch pod úzkostne - depresívnym obrazom v poúrazovom období, diagnózu postraumatickej stresovej poruchy nepotvrdil. Nestotožnil sa však s odškodnením duševných porúch položkou 256 (presné znenie položky - ťažkosti po ťažkých zraneniach iných častí tela bez bližšieho objektívneho nálezu /napr. fantómové bolesti po amputáciách/), nakoľko sa jedná o položku, pod ktorou traumatológovia odškodňujú pretrvávajúce poúrazové telesné ťažkosti bez potvrdeného objektívneho nálezu. Pre odškodňovanie duševných porúch sú vyhradené iné položky (253, 254, 255). Rovnako sa nestotožnil s argumentom, že pod odškodnenie spadajú len chronické (trvalé) duševné poruchy, nakoľko sa odškodňuje aj poškodenie zdravia, kde možno očakávať priaznivý vývoj vzhľadom na intenzitu alebo trvanie následkov.

Žalovaná v rade 1/ pre rozdielnosť posudkov navrhovala vypočítať znalcov. Žalovaný v rade 3/, ktorý predložil súkromný znalecký posudok MUDr. Mészárosovej žiadal o poskytnutie lehoty na vyjadrenie sa MUDr. Mészárosovej k vzniknutým rozdielom podaním zo dňa 17.12.2018 (č.l. 353-356) a následne dňa 23.01.2019 (č.l. 384) doručil súdu písomné vyjadrenie k znaleckému posudku MUDr. Stanislava Kollára, avšak k tomuto nepredložil žiadne písomné stanovisko MUDr. Mészárosovej, ktorá vypracovala súkromný znalecký posudok na jeho žiadosť.

Odvolací súd dospel k záveru, že znalec MUDr. Nosál náležite vysvetlí prečo priznal jednotlivé položky k obodovaniu SSU a z ktorého dôvodu má za to, že by mali byť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Odvolací súd má za to, že znaleckým dokazovaním bola preukázaná príčinná súvislosť medzi sťažením spoločenského uplatnenia žalobcu a škodovou udalosťou. Znalec MUDr. Kollár dospel k rovnakej diagnóze ako znalkyňa MUDr. Mészárosová a zároveň v posudku podal podrobné vysvetlenie, prečo nie je SSU v tejto časti možné ohodnotiť podľa položky 256, ale nutne podľa položky 255. Znalkyňa MUDr. Mészárosová podala súkromný znalecký posudok podľa § 209 CSP na žiadosť žalovaného v rade 3/. Pokiaľ žalovaný v rade 3/ namietal závery znaleckého posudku MUDr. Kollára, mohol súdu predložiť písomné vyjadrenie ním oslovenej znalkyne MUDr. Mészárosovej (z ktorého dôvodu napokon aj sám požiadal o poskytnutie lehoty dňa 17.12.2018) napriek tomu súdu ku dňu vyhlásenia rozsudku 18.3.2019 nepredložil žiadne písomné stanovisko MUDr. Mészárosovej, v ktorom by sa bola vyjadrila k uvedeným rozdielnostiam znaleckých posudkov. Preto súd prvej inštancie správne vychádzal zo záverov znaleckého posudku MUDr. Kollára.

18. Odvolacia námietka, že súd prvej inštancie sa zaoberal vecou iba z pohľadu uplatneného SSU nie je opodstatnená, nakoľko z odôvodnenia vyplýva, že v časti bolestného bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu a v časti SSU bolo žalobe vyhovie čiastočne a čiastočne bola zamietnutá (body 39. a 45. odôvodnenia). V prípade, že žaloba v rozsahu bolestného bola v celom rozsahu zamietnutá z dôvodu, že žalovaným v rade 3/ bolo bolestné uhradené v plnom rozsahu (aj navyše), nebolo nutné zaoberať sa podrobne týmto nárokom a žalovaný v rade 3/ vzájomnou žalobou sa nedomáhal započítania pohľadávky vo vzťahu k vyplatenému bolestnému.

19. Vychádzajúc z konštatovaného rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým boli žalovaní v rade 1/ a 3/ zaviazaní uhradiť žalobcovi istinu 11.073,60 € potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o príslušenstve pohľadávky, keď žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,25% od 29.02.2012 je nesprávne, nakoľko v tejto časti mu priznal viac ako sa žalobca domáhal, keď tento v žalobe žiadal priznať úrok z omeškania od 22.11.2013. V tejto časti je odvolanie žalovaných v rade 1/ a 3/ opodstatnené. Navyše rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti nepreskúmateľný, keď výrok rozhodnutia nekorešponduje s odôvodnením v bode 45. odôvodnenia, v ktorom sa konštatuje, že súd priznal úrok z omeškania od 22.11.2013, odo dňa podania žaloby. Odôvodnenie rozsudku tiež neobsahuje náležité skutočnosti, kedy sa ten-ktorý žalovaný dostal do omeškania s plnením voči žalobcovi. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za nutné poukázať na to, že ustanovenie § 563 OZ ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj žaloba na začatie súdneho konania podaná veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným deň po doručení žaloby dlžníkovi. Vzhľadom k tomu, že pri nároku na náhradu škody nie je v Občianskom zákonníku určená doba splnenia, je treba vychádzať z § 563 OZ.

Odvolací súd vychádzajúc z konštatovaného rozsudok súdu prvej inštancie v časti príslušenstva pohľadávky podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil vo vzťahu k odvolateľom - žalovaným v rade 1/ a 3/ a v tomto rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie, ktorý o príslušenstve pohľadávky opäť rozhodne v rozsahu uplatňovaného nároku žalobcom (nie ultra petit) a svoje rozhodnutie náležite odôvodní, z akých okolností vychádzal pri vymedzení omeškania u každého zo žalovaných samostatne.

21. Podľa § 147 ods. 1 CSP, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. Podľa § 147 ods. 2 CSP, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

Žalovaný môže v konaní vzájomnou žalobou uplatniť svoje právo proti žalobcovi. V prípade, že sa domáha rovnakého plnenia, môže z povahy vzájomnej žaloby vyplývať, že žalovaný pôvodne žalobou uplatnenú pohľadávku popiera. Inak by bol jeho procesný úkon z hľadiska obsahu do iure kompenzačnou námietkou, ktorou dochádza podľa hmotného práva k zániku záväzku a povahu vzájomnej žaloby má iba prevyšujúci nárok žalovaného, ak je jeho pohľadávka uplatnená vo väčšom rozsahu ako pohľadávka žalobcu. Ak žalobou uplatnený nárok žalobcu je dôvodný, súd vyhodnotí započítací úkon žalovaného z hľadiska jeho hmotnoprávnej prípustnosti a právnych účinkov na záväzkový vzťah, ktorý je predmetom sporového konania. Ak žalovaný v sporovom konaní účinne uplatní svoju kompenzabilnú pohľadávku na započítanie proti pohľadávke žalobcu, dochádza tým k zániku oboch záväzkov v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú. Z procesného hľadiska platí, že námietka započítania zo strany žalovaného nie je vzájomnou žalobou, pokiaľ je takýmto spôsobom uplatňovaná nižšia alebo rovnaká pohľadávka, ako je pohľadávka žalobcu. Za daných okolností je započítací prejav žalovaného považovaný iba za prostriedok procesnej obrany žalovaného. Za predpokladu, že úkon žalovaného spĺňa kritéria započítania pohľadávky v konaní, avšak ním uplatnená pohľadávka prevyšuje pohľadávku žalobcu, ide o vzájomnú žalobu v zmysle § 147 ods. 2 CSP. Z procesného hľadiska je za vzájomnú žalobu považované iba uplatnenie pohľadávky žalovaného v prevyšujúcej časti. Vo zvyšku, teda do úrovne žalobcovej pohľadávky, ide naďalej iba o prostriedok procesnej obrany. Rozhodnutie súdu v sporovom konaní, pokiaľ bola žalovaným podaná vzájomná žaloba musí nevyhnutne obsahovať dva samostatné výroky, pričom rozhodne každým z nich o jednotlivých nárokoch sporových strán osobitne. Jediným výrokom rozhodne iba vtedy, ak bola žalovaným uplatnená vzájomná pohľadávka na započítanie do výšky pôvodnej žaloby, teda ak reálne nejde o vzájomnú žalobu. Súd rozhoduje o prejave žalovaného, ktorým uplatňuje proti žalobcovi pohľadávku na započítanie, vo výroku rozsudku len vtedy, ak je pohľadávka uplatnená žalovaným na započítanie vyššia, ako pohľadávka uplatnená žalobcom.

V danej veci žalobca pôvodne žiadal priznať sumu 16.994,90 €. Následne v časti zaplata istiny 2.307 € zobral žalobu späť v zmysle záverov znaleckých posudkov a žiadal priznať sumu 14.687,90 € s príslušenstvom a žalovaný v rade 3/ vzájomnou žalobou uplatnil istinu 7.690 € s príslušenstvom. Preto vzájomnú žalobu žalovaného je nutné považovať za jeho prostriedok procesnej obrany spĺňajúcu započítací prejav, z ktorého dôvodu v prípade ak žalobou uplatnený nárok žalobcu je dôvodný, súd vyhodnotí započítací úkon žalovaného z hľadiska jeho hmotnoprávnej prípustnosti.

Žalovaný vzájomnú žalobu odôvodnil tým, že na SSÚ vyplatil žalovanému v zmysle lekárskeho posudku MUDr. G. pri ním špecifikovaných položkách vyššiu škodu, ako mu prináležala :

- položka č. 431 - 400 bodov (6.152,-€) - vyplatených plných 400 bodov v zmysle lekárskeho posudku, pričom žalovaný má za to, že žalobcovi za túto položku nevznikol vôbec nárok,

- položka č. 410d - 60 bodov (922,80 €) - vyplatených plných 120 bodov v zmysle lekárskeho posudku, žalovaný má za to, že mu malo byť uhradených iba 60 bodov,

- položka č. 412b - 40 bodov (615,20 €) - vyplatených plných 80 bodov v zmysle lekárskeho posudku, pričom žalovaný má za to, že mu malo byť uhradených iba 40 bodov.

Znalec MUDr. Nosál v znaleckom posudku konštatoval, že žalovanému nárok na položku č. 431 v počte bodov 400, položka 410d v počte 120 bodov prislúcha, stotožnil sa s hodnotením v lekárskom posudku MUDr. G. a tiež priznal za položku č. 412a v hodnote 40 bodov. V tejto časti odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu poukazuje na bod 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ako už bolo vyššie konštatované žalobca si uplatnil škodu titulom SSÚ v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zavinila žalovaná v rade 1/ a v tomto konaní riadne pokračoval aj po vykonanom znaleckom dokazovaní nariadenom súdom, keď v zmysle záverov znaleckých posudkov žalobcovi vznikol nárok na SSÚ v celkovom počte bodov 1495. V konaní bolo preukázané, že žalovaný v rade 3/ na SSÚ vyplatil ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie 775 bodov, teda zostalo žalobcovi doplatiť ešte 720 bodov, ktoré mu boli napadnutým rozsudkom priznané a vo zvyšku v počte 125 bodov bola žaloba zamietnutá. Súd prvej inštancie teda započítal už vyplatené žalovaným v rade 3/ aj namietané body žalovaným vo vzájomnej žalobe. Rovnako bola žaloba zamietnutá v časti uplatňovaného nároku na bolestné v počte bodov 110, keď v zmysle znaleckého dokazovania mal žalobca celkom nárok titulom bolestného na 500 bodov, pričom bolo preukázané, že žalovaný v rade 3/ mu vyplatil na bolestnom 570 bodov. Žalovaný v rade 3/ vzájomnou žalobou si však neuplatňoval svoj nárok titulom vyplateného bolestného. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne rozhodol, keď uplatňovaný nárok žalovaného v rade 3/ neuznal, nemal však o ňom v rozsudku rozhodovať osobitným výrokom s poukazom na vyššie konštatované, keďže jeho podanie bolo nevyhnutné vyhodnotiť ako procesnú obranu žalovaného, započítací prejav. Vzhľadom na to odvolací súd výrok IV. o zamietnutí vzájomnej žaloby zrušil bez ďalšieho.

22. Dopĺňací rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby podľa § 388 CSP odvolací súd zmenil, nakoľko súd prvej inštancie nesprávne postupoval pri výpočte výšky tohto súdneho poplatku.

Podľa § 4 ods. 2 písm. j/ ZSP, od poplatku je oslobodený žalobca v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá ZSP, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Súd prvej inštancie správne konštatoval, že poplatková povinnosť za podanie žaloby prešla na žalovaných v rade 1/ - 3/ vzhľadom na to, že žalobca bol od platenia súdneho poplatku oslobodený, ale opomenul prihliadnuť na výsledok konania, podľa ktorého bolo konanie čiastočne zastavené a bolo vyhovené vo zvyšnej časti žaloby. V danej veci žalobca pôvodne žiadal priznať sumu 16.994,90 €. Napadnutým rozsudkom konanie v časti zaplata istiny 2.307 € bolo zastavené pre späťvzatie žaloby a žalovaní v rade 1/ - 3/ boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi istinu 11.073,60 € a vo zvyšku istiny 3.614,30 € zamietol žaloby. Vzhľadom na to základ pre výpočet súdneho poplatku predstavuje suma 11.073 € (§ 7 ods. 1 ZSP po zaokrúhlení v zmysle § 7 ods. 11 ZSP) a výška súdneho poplatku predstavuje 664 € (položka 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, po zaokrúhlení v zmysle § 7a písm. a/ ZSP). Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaných zaviazal uhradiť súdny poplatok vo výške 664 €, pričom zároveň opravil chybu súdu prvej inštancie, keď povinnosť plniť upravil do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. V prípade platenia súdneho poplatku nejde o nárok na náhradu trov medzi sporovými stranami a štátom, o ktorej súd rozhoduje v konečnom

rozhodnutí podľa § 262 ods.1 CSP, ale o povinnosť vyplývajúcu z § 2 ods. 2 ZSP. Z týchto dôvodov odvolacia námietka žalovaných v rade 1/ a 3/, že súdom prvej inštancie nebol dodržaný postup v zmysle § 262 ods. 1 CSP je irelevantná.

23. O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodované s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)